

N:o 22.

Af Herr **A. Svensson** i Bossgården: *Angående ändringar af vissa i rättegångsbalken föreskrifna bötesbestämmelser.*

Då det är en allmän klagan, synnerligast vid underdomstolarne på landet, öfver bland andra förältrade stadganden i 1734 års lag, att de i 12 Kap. 2 § och i 17 Kap. 3 § Rättegångsbalken föreskrifna bötesbestämmelser för uteblifvande af såväl parter som vittnen icke äro, efter nu gällande myntvärde, tillräckligt verkande, så vågar jag derpå fästa Riksdagens uppmärksamhet. Det torde vara en så allmänt känd sak, att en kändepart med de allra rättvisaste fordrings- och rättsanspråk kan, med nu varande föreskrifna bötesbestämmelser för svarande part och vittnen, emot erläggande af ringa böter, i flera år uppehållas för utbekommande af sin lagliga rätt.

Med erkännande af hvad här blifvit anfördt kan visserligen invändas, att denna fråga för närvarande är under behandling af Nya Lagberedningen, och att Riksdagen bör afvakta dess förslag i ämnet; men då det lärers fordras mycket arbete och lång tid, innan Nya Lagberedningen kan hinna utarbeta förslag till ny rättegångsordning, och innan densamma hinna att blifva gillad och antagen till lag, så anser jag att frågan är af den stora vikt och betydelse för den rättsökande allmänheten, att förändring till högre bötesbestämmelser i detta fall är af högsta behof påkallad. Jag vågar därför vördsamt föreslå, att Riksdagen för sin del ville besluta,

att uti 12 Kap. 2 § Rättegångsbalken i stället för orden två daler införes tjugo daler; samt

att uti 17 Kap. 3 § i stället för orden tre daler införes tjugo daler.

Jag anhåller om remiss af denna motion till Lag-Utskottet, som torde formulera förändringen i angifvet syfte samt, om Utskottet i följd deraf aktar nödigt, i konsekvens med denna förändring jemväl föreslå högre bötesbestämmelser i 27 Kap. 2 § och 29 Kap. 1 § Rättegångsbalken.

Stockholm den 26 Januari 1881.

And. Svensson,

Riksdagsman för Kinnefjerdings, Kinne och Källands härad.